

ת"פ 55435/02/21 - מדינת ישראל נגד עיזאת רביע

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 55435-02-21 מדינת ישראל נ' רביע

כבוד השופטת רות שפילברג כהן	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	
עיזאת רביע	

גזר-דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום המייחס לו עבירה של הסעת

שלושה תושבים זרים או יותר שלא כדין, לפי סעיף 12א(ג)(1א)(ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

על פי כתב האישום המתוקן, ביום 11.9.20, סמוך לשעה 19:00 בכביש 66 לכיוון צומת מגידו, נמצא הנאשם נוהג במונית מ.ר. 92-459-26 כשהוא מסיע עמו 6 נוסעים שהינם תושבי השטחים, אשר במועד הרלוונטי לא החזיקו בידיהם ברישיון שהייה או כניסה כדין. הנאשם אסף את השוהים הבלתי חוקיים בשעה 18:00 בחוף הים בעכו, והסיע אותם בתחומי מדינת ישראל, כאשר בעבור הנסיעה דרש כי כל אחד מהנוסעים ישלם לו 60 ₪, אך הנאשם והנוסעים נעצרו טרם ביצוע התשלום.

2. ביום 14.12.21, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב

האישום המתוקן. הנאשם הופנה לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר בעניינו, לאחריו נקבע כי הצדדים יטענו לעונש באופן חופשי. בהמשך הוזמנה חוו"ד מאת הממונה על עבודות השירות.

תסקיר שירות המבחן

שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם עונש צו של"צ למשך שנה, בהיקף של 120 שעות. להערכתו, יש בעונש זה כדי להקטין את הסיכון להישנות ביצוע עבירות מצד הנאשם.

3. על פי התסקיר מיום 26.4.22, הנאשם בן 54, מוסלמי תושב הכפר משהד, נשוי ואב לארבעה

עמוד 1

בנים ובת בגילאים 15-27. שניים מילדיו עובדים בעבודות קבועות, השלישי סובל מבעיות רפואיות ואינו עובד, בתו עומדת להתחתן והחמישי תלמיד בית ספר. לדברי הנאשם, משפחתו מנהלת אורח חיים נורמטיבי, חמה ומלוכדת.

משפחת מוצאו של הנאשם מונה 8 אחים ואחיות, נורמטיבית, נטולת מעורבות פלילית. על אף היותם משפחה מרובת ילדים נמסר כי הוריהם דאגו לספק להם את רוב צרכיהם הבסיסיים.

הנאשם בעל השכלה תיכונית, ללא תעודת בגרות. לדבריו, סיים 12 שנות לימוד בבית הספר בעין מאהל, התנהגותו הייתה הולמת והישגיו בינוניים. בסיום הלימודים השתלב בשוק העבודה, עבד במשך שנה בבתי מלון. בהמשך פתח קיוסק בתוך בית הספר בכפר למשך 12 שנים. לאחר מכן עבד כנהג מונית עם קבלן משנה בקופת חולים מאוחדת במשך 22 שנים. סיים את עבודתו כאשר התחלפה החברה שזכתה במכרז. ב-3 השנים האחרונות עבד כנהג מונית. הנאשם הביע תחושת תסכול ואכזבה מעבודתו, וטען כי בעקבות התפרצות מגפת הקורונה נפגעה עבודתו ומצבו הכלכלי הלך והתדרדר, דבר שגרם להצטברותם של חובות גדולים. ציין כי בני משפחתו תמכו בו לאורך התקופה.

עוד מסר הנאשם, כי הוא סובל מזה שנים ממחלת סכרת ומטופל תרופתית בתדירות קבועה.

4. אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות.

בהתייחס הנאשם לעבירה דנן מסר כי הוא מודה בביצועה. לדבריו, בנסיבות ביצוע העבירה בתקופת חג "עיד אל פיטר" עבד באזור עכו, שם בילו פלסטינים רבים לרגל החג. הוא הוסיף כי הנוסעים שעלו עמו למונית בקשו ממנו להסיע אותם לברטעה וספרו לו כי קבלו דוח מהמשטרה בגין אי עטיית מסיכה. מכאן הוא סבר שקיים אישור לשהייתם בארץ מאחר ובעת שרשם השוטר את הדוח, בדק במקביל את אישור שהייתם בארץ.

הנאשם שלל קיומה של נזקקות טיפולית, וטען כי ההליך המשפטי לימד אותו לקח משמעותי, והרתיע אותו מפני ביצוע עבירות דומות בעתיד.

הנאשם נטל אחריות מלאה למעשיו ולתוצאותיהם, וביטא צער וחרטה על ביצוע העבירה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצליח להבחין בין המותר לאסור ולהפעיל שיקול דעת מותאם לסיטואציה.

לאור האמור לעיל, סבר שירות המבחן כי של"צ יהווה עבור הנאשם עונש חינוכי למען אוכלוסייה נזקקת, ואף יקטין סיכון לביצוע עבירות, באמצעות תרומה לחברה. צוין כי הנאשם הביע נכונות לבצע עבודות שירות לתועלת הציבור וגילה הבנה למשמעות המחויבות הכרוכה בה.

שירות המבחן מצא את הנאשם מתאים והמליץ על ביצוע צו של"צ במסגרת המועצה המקומית במשהד - בבית הקשיש בעבודת אחזקה ומתן עזרה לקשישים בהיקף של 120 שעות למשך שנה.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ביום 16.5.22 טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה הגישה טיעוניה בכתב, ואילו ב"כ הנאשם

טען בפניי בעל-פה. לבקשתו, ניתנה לב"כ הנאשם אפשרות להגיש השלמת טיעונים בכתב ולהפנות לפסיקה בתוך פרק זמן שהוקצב לכך.

טיעוני ב"כ המאשימה

6.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 חודשי מאסר בפועל ועד 15 חודשי מאסר בפועל בצירוף עונשים נלווים, וביקשה להטיל על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על-תנאי, קנס כספי גבוה, ופסילת רישיון נהיגה בפועל לתקופה של שנתיים. לכתב האישום המתוקן צורפה גם בקשה לחילוט רכבו של הנאשם, פולקסווגן מ.ר. 92-459-26, ואולם בטיעוני המאשימה לא הושמעה דרישה לחילוט הרכב.

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם, בהסיעו 6 תושבים זרים שלא היה בידם אישור שהייה כדין בישראל, יצר סיכון משמעותי לביטחון המדינה והציבור. נטען כי מידת הפגיעה בערך החברתי של שמירת ביטחון המדינה, תושביה ואזרחיה - גבוהה, לאור גל הטרור מהעת האחרונה, המבוצע לא אחת על ידי שוהים בלתי חוקיים, אפילו אם הם חסרי עבר פלילי. עוד נטען, כי בפסיקת בית המשפט העליון נקבע שמדובר בעבירה חמורה המכתיבה, ככלל, השתת ענישה חמורה ומרתיעה, גם על מבצעים נורמטיביים נעדרי עבר פלילי.

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם הוא האחראי הבלעדי והמלא למעשיו, הבין את הפסול שבהם ולמרות זאת לא נמנע מביצועם. בנוסף טענה כי הנזק שעלול היה להיגרם לולא היו נעצרים השוהים הבלתי חוקיים על ידי המשטרה - רב.

צוין כי אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות.

נטען, כי המלצת שירות המבחן אינה מנומקת בשיקולי שיקום המצדיקים סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם, וכי יש לתת משקל הולם לשיקולים של הרתעת היחיד והרתעת הרבים. ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם שלל נזקקות טיפולית וכי אין לאמץ את המלצת שירות המבחן בדבר הטלת עונש של"צ על הנאשם, שאינו ממצה עמו את הדין. נטען, כי על בית המשפט מוטלת חובה לאזן בין מכלול שיקולי הענישה ולא להתייחס לשיקול השיקום בלבד. לפיכך בקשה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בפועל וענישה נלווית, כמפורט לעיל.

טיעוני ב"כ הנאשם

7.

ב"כ הנאשם ביקש מבית-המשפט לאמץ את המלצות שירות המבחן בעניינו, ובהתאם לגזור עליו 120 שעות של"צ למשך שנה. ב"כ הנאשם אף הציע לגזור של"צ ממשוך מזה שהומלץ, לשם הלימה של העונש.

ב"כ הנאשם טען בדבר תום ליבו של הנאשם, אשר לטענתו כשל בעבירה; צוין כי דובר ביום עיד אל פיטר, בו קפצו הנוסעים למונית של הנאשם מעכו, ספרו לו הנוסעים כי קבלו דו"ח בשל אי עטיית מסיכה. נטען כי הנאשם הסיק לפיכך כי הנוסעים גם נבדקו על ידי המשטרה לגבי שהייה חוקית. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם מבין בדיעבד שהיה צריך לבדוק את אישורי השהייה של נוסעיו בעצמו.

עוד טען הסניגור, שהנאשם היה בדרכו להוציא את השוהים הבלתי חוקיים מגבולות המדינה, ולא להכניסם

לגבולותיה בניגוד לאמור בחוק איסור הכניסה לישראל, עניין שלטעמו הוא בעל משקל מקל בגזירת דינו.

ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר המבחן, בהתייחסו לגילו של הנאשם שהינו בן 54, ללא עבר פלילי, המתמודד עם קשיים כלכליים. נטען כי המלצת שירות המבחן מגלמת איזון ראוי ומקובל בין האינטרס הציבורי לבין האינטרסים האישיים של הנאשם. נטען כי קיימים גזרי דין שהסתפקו במאסרים מותנים בלבד במקרים דומים.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בכתב האישום המתוקן, הביע חרטה ולמד את הלקח, וביקש לאמץ את המלצת התסקיר.

דברי הנאשם

8.

הנאשם מסר כי הוא מצטרף לדברי עורך דינו. הנאשם ציין כי הוא מודע לכך שעבר עבירה, אולם הזכיר כי בנסיבות האירוע נכחו אלפי אנשים בחג בעכו. עוד ציין כי הסכום אותו ביקש הנאשם לתשלום מהנוסעים שהסיע אינו גבוה, וכי הוא למד את הלקח.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים הנפגעים

9. חוק הכניסה לישראל מגן על ערכים מרכזיים שעניינם שלום הציבור ובטחונו. עבירות בניגוד

להוראותיו של חוק זה טומנות בחובן סיכון פוטנציאלי גבוה לביצוע מעשי טרור ופיגועים. מי שמסייע לשהים בלתי חוקיים בהסעה או העסקה, עלול לתרום, גם אם בעקיפין, לטרור ולאלימות. בנוסף מגן החוק על ערכים נוספים שהינם ריבונותה של מדינת ישראל והסדר החברתי שבהסדרת כניסתם ושהותם של זרים לתחומי המדינה. סדר זה חיוני לביטחון הציבור וכן ליציבות חברתית וכלכלית.

10. חומרת עבירות העסקה, הלנה והסעת שב"ח נלמדת מענישה שקבע להן המחוקק, שהנה

מאסר בפועל הכפול מזה שנקבע בצד עבירת הכניסה והשהייה הבלתי חוקית. תושבי המדינה, המסיעים והמעסיקים תושבי חוץ, הם הדלק המניע את תופעת הכניסה הבלתי חוקית לישראל.

מי שמעדיף את שיקוליו הכלכליים על פני שמירה על החוק - עוצם עיניו אל מול הסכנה הנגרמת לביטחון הציבור, ומגלה זלזול בוטה בחוק.

ראו לעניין זה את הדברים שנאמרו ברע"פ 3173/09 מוחמד פראגין נגד מדינת ישראל (5.5.2009), שם נקבע:

"בהקשר הקרוב של המסיעים, המלינים והמעסיקים את השהים הבלתי חוקיים, שחטאתם אמנם עולה משל הללו, שכן - כאמור - חוטאים הם ומחטיאים את הרבים,

ומכאן גישת המחוקק שהחמירה עמהם, וכך גם בתי המשפט, דן בית משפט זה ברע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1) 769. מפי השופט טירקל נדונה שם רמת הענישה הראויה, והוכרע כי דחק העתים והמציאות הבטחונית הקשה (ב-2001) מצדיקה לגזור על הללו עונשי מאסר... אוסיף את קולי לגישה המחמירה כלפי מסיעים, מלינים ומעסיקים, שהם על פי רוב ישראלים העוברים על החוק לשם בצע כסף, ולא למען פת לחם".

ראו עוד את הדברים שנאמרו ברע"פ 5457/12 ראם שלום נגד מדינת ישראל (16.7.2012):

"בעניין העבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים כבר נפסק כי מדובר בעבירה חמורה בעלת השלכות ביטחוניות, עבירה שמבוצעת לרוב משיקולים כלכליים ותוך זלזול בהוראות החוק ולעתים אף בביטחון המדינה".

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

11. מידת הפגיעה בערכים המוגנים ממשית - הנאשם הסיע שישה שוהים בלתי חוקיים, משלא

טרח לבדוק כראוי אם השישה מחזיקים בהיתר, ובכך לא עמד בדרישת הבדיקה היזומה והמוגברת, אשר חוק הכניסה לישראל מטיל על מסיעים ומעסיקים.

מעשי הנאשם הונעו מתוך הרצון להפיק רווח כספי, תוך עבודתו כנהג מונית.

מעשי הנאשם לוו באדישות לסיכון הטמון במעשיו, לביטחון המדינה והציבור. העובדה שמדובר בשישה שוהים בלתי חוקיים, מהווה נסיבה משמעותית לחומרה.

מעשי הנאשם בוצעו על רקע עימות ממושך של המדינה עם אויביה, ולאחר תקופה של הסלמה, מתיחות וריבוי אירועי פעילות עוינת ופיגועים, שהמבוצעים גם ע"י תושבי חוץ ללא רשיון.

יחד עם זאת, ראוי לציין לקולא כי ששת הנוסעים עלו למונית באזור חוף הים של עכו, בו שהו אותה עת אנשים רבים בחגיגות החג. כיוון ההסעה הייתה מחוף הים אל אזור הגבול, כנראה במטרה של הנוסעים לצאת חזרה מגבולות המדינה. הסעה של ציבור חוגגי חג, מהמדינה החוצה, בוודאי שאינה לגיטימית, ואולם נראה כי הנה חמורה פחות מהסעתם של תושבי חוץ מהגבול פנימה. גם הנסיבה העובדתית הנוספת, על כך שמדובר היה בימי קורונה וכי הנוסעים קיבלו דוחות קורונה מהמשטרה, הנה נסיבה לקולא, אשר לא נסתרה ע"י המאשימה. אמנם, חובת הבדיקה אם יש לנוסעים אישור שהייה או לא, הייתה חובתו של הנאשם והוא לא עמד בה, אך מצאתי טעם בטענת הנאשם כי סבר שאם המשטרה, שרשמה לנוסעים דוחות קורונה, לא מצאה לנקוט נגדם צעדים בגין היעדר אישור, אזי כנראה שהנם שוהים מורשים. על רקע זה, קיימת מידת מה של קולא בכך שהנאשם לא טרח לבדוק את אישורי השהייה, של הנוסעים.

מדיניות הענישה הנוהגת

עיון בפסיקה שניתנה בעבירות הסעה של שוהים בלתי חוקיים, מעלה כי נגזרה ענישה מגוונת,

הכוללת במקרים רבים רכיב של מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסקי-הדין הבאים:

א. רע"פ 2572/16 **חננאל סויסה נ' מדינת ישראל** (6.4.16) - המבקש הורשע, בהתאם להודאתו, בשתי עבירות של הסעת תושב זר שלא כדין, ובעבירה של סיוע לכניסה לישראל שלא כדין. זאת, לאחר שהסיע ארבעה תושבים זרים ברכבו, מן השטחים לשטחי ישראל. במקרה אחר, הסיע שלושה תושבים זרים בשטחי ישראל. **בית-משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 18 חודשים מאסר בפועל, בצירוף קנס הנע בין 1,500 ₪ ל-7,000 ₪ לאישום הראשון. לאישום השני נקבע מתחם עונש הנע בין מספר חודשי מאסר בודדים לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף לקנס שינוע בין 1,000 ₪ ל-4,000 ₪.** על המבקש נגזרו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 5 חודשי מאסר על-תנאי, 6 חודשי פסילת רישיון, 6 חודשי פסילה על-תנאי למשך 3 שנים, וקנס בסך 2,500 ₪. ערעורו של המבקש לבית-המשפט המחוזי נדחה. בבקשת רשות הערעור קבע בית-המשפט העליון, בין היתר, כי לא נעלם מעיניו תהליך השיקום של המבקש, אך העונש ראוי ומאוזן, ותקופת הפסילה שנקבעה אינה ארוכה, בפרט ביחס למעשים שהמבקש ביצע.

ב. רע"פ 2844/16 **מאיר ביאלה נ' מדינת ישראל** (13.4.16) - המבקש הורשע בבית"ש השלום בעבירה של ניסיון הסעה שלא כדין, בגין הסעת שלושה תושבי הרשות הפלסטינית, שאין ברשותם אישורי שהייה כדין במדינת ישראל. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין שני חודשי מאסר לריצוי בפועל או בדרך של עבודות שירות, לבין 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד מאסר על תנאי ופסילת רישיון נהיגה, וגזר על המבקש 80 ימי מאסר שירותו בדרך של עבודות שירות ו-3 חודשי מאסר על תנאי. ערעוריו של המבקש נדחו בשתי הערכאות, כאשר בית המשפט העליון אף ציין כי "העונש שהושת על המבקש מצוי ברף התחתון של רמת הענישה המקובלת".

ג. רע"פ 7726/13 **נסאסרה נ' מדינת ישראל** (8.1.14) - בית-המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור של המבקש, אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של הסעת ארבעה תושבים זרים, ונגזרו עליו 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי, קנס בסך 5,000 ₪ ופסילת רישיון נהיגה.

ד. ע"פ 46910-01-14 **ריבחי נסאר נ' מדינת ישראל** (14.3.14) - בית המשפט המחוזי הותיר על כנו עונש של 4 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, שהוטל על המערער בגין הרשעתו בהסעת והעסקת שב"ח אחד מספר רב של פעמים. צוין כי הסיכון במקרה זה התממש והשב"ח תקף

עוברת אורח בהיותו בתחומי ישראל.

ה. רע"פ 756/10 **כמאל מרעי נגד מדינת ישראל** (31.01.10), המבקש הודה והורשע בעבירה של העסקת שוהה בלתי חוקי, בכך שיחד עם אדם נוסף העסיקו 4 שוהים בלתי חוקיים בעבודת בניין. בית משפט השלום גזר עליו **5 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי וקנס**. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ו. ת"פ 42469-06-20 **מדינת ישראל נ' טחאינה** (16.2.22) - הנאשם הורשע בהסעת 3 תושבים זרים ובתיק שצורף הורשע בהסעת תושב זר אחד. מתחם העונש ההולם שנקבע נע בין 3 ועד 12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בהתאם לנסיבות, על הנאשם נגזרו **9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, וענישה נלווית**.

ז. ת"פ 46964-02-20 **מדינת ישראל נ' מחאג'נה** (4.7.21) - הנאשם הורשע בהסעת תושב זר אחד ובהחזקת סמים לצריכה עצמית. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל אשר אפשר שירוצה בעבודות שירות וענישה נלווית. על הנאשם נגזרו **7 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים הכוללים מאסרים על תנאי, קנס בסך 4,000 ₪ ופסילת רישיון נהיגה**.

13. ב"כ הנאשם הפנה לפסקי-הדין הבאים:

א. עפ"ג 61550-10-20 **זועבי נ' מדינת ישראל** (1.12.20) - המערער הורשע בהסעת והעסקת עובד זר מהשטחים, ונידון על ידי בית משפט השלום ל-4 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו לאור הנסיבות ומצבו הייחודי של המערער והטיל עליו לבצע **60 שעות של"צ וצו מבחן למשך 12 חודשים**.

ב. ת"פ 10372-06-16 **מדינת ישראל נ' מאג'ר בטחיש** (17.1.17) - הנאשם הורשע בהסעת והעסקת עובד זר השוהה בישראל, נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו **3 חודשי מאסר על תנאי, צו של"צ בהיקף של 150 שעות וקנס**.

בנוסף הפנה הסינגור לשני פסקי דין שהובאו לעיל במסגרת פסיקת המאשימה, ת"פ 42469-06-20 **מדינת ישראל נ' טחאינה** (16.2.22) ות"פ 46964-02-20 **מדינת ישראל נ' מחאג'נה** (4.7.21), בהם נגזרו על הנאשמים במקרים דומים **מאסרים לריצוי בעבודות שירות**.

14. ניתן לעיין, בנוסף, בפסקי-הדין הבאים:

א. ת"פ 55618-10-18 **מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן** (23.5.19) - הנאשם הורשע, לפי הודאתו, בעבירה של הסעת שלושה או יותר שוהים שלא כדין, לאחר שנמצא מסיע ברכבו שלושה תושבי הרשות הפלשתינית אשר שהו בישראל שלא כדין. על הנאשם - צעיר בן 24, ללא עבר פלילי, שלו המלצה חיובית מאת שירות המבחן - נגזרו **4 חודשי מאסר על-תנאי, קנס בסך 3,500 ₪, צו מבחן למשך שנה, 5 חודשי פסילת רישיון על-תנאי למשך שנתיים, והתחייבות בסך 2,000 ₪, תוך דחיית עתירתו לביטול ההרשעה בדין. מתחם העונש ההולם נקבע כנע בין מאסר על-תנאי ובין מספר חודשי מאסר בפועל.**

ב. ת"פ 19746-08-16 **מדינת ישראל נ' גבראלוב** (4.3.18) - הנאשם הורשע, לפי הודאתו, בעבירה של חוק הכניסה לישראל ל אחר שנמצא מסיע ששה תושבים זרים השוהים בישראל שלא כדין, בסמוך למחסום תרקומיא. **נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 3 ל-12 חודשי מאסר, בצירוף עונשים נלווים. בסטייה משיקולי שיקום** ובהמלצת שירות המבחן, החליט בית-המשפט להימנע מהטלת רכיב מאסר אשר לאור מצבו הרפואי של הנאשם היה עליו לרצות מאחורי סורג וברית. **הוטלו 4 חודשי מאסר על-תנאי, 2,500 ₪ קנס, התחייבות בסך 10,000 ₪, 4 חודשי פסילת רישיון בפועל, 6 חודשי פסילת רישיון על-תנאי למשך 3 שנים, וצו של"צ בהיקף של 250 שעות.**

ג. ת"פ 41487-11-16 **מדינת ישראל נ' מסוודי** (7.11.18) - הנאשם הורשע בעבירה על חוק הכניסה לישראל, לאחר שנמצא מסיע, בירושלים, 9 שוהים בלתי חוקיים תמורת סכום כולל של 300 ₪, לכיוון השטחים. נקבע, כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית, בהתחשב בכך שהשוהים הבלתי חוקיים הוסעו משטחי מדינת ישראל, ונקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על-תנאי לחמישה חודשי מאסר. הוטלו, בהתחשב בהעדר עבר פלילי ובאורח חייו הנורמטיבי של הנאשם, **60 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 3 חודשי מאסר על-תנאי, ו-1,500 ₪ קנס.**

ד. ת"פ 61075-05-19 **מדינת ישראל נ' עאבד** (6.2.20) - בית-משפט השלום נמנע מביטול הרשעתו בדין של מי שהורשע, לפי הודאתו, בעבירה של העסקת תושב זר יחיד, במספרה שבבעלותו, ובתמורה ל-150 ₪ עבור יום עבודה. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על-תנאי וצו של"צ ובין 6 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נלווים. על הנאשם, שלו אין עבר פלילי והתקבלה בעניינו המלצה חיובית מאת שירות המבחן, הוטלו **צו של"צ בהיקף של 250 שעות, 6 חודשי מאסר על-תנאי וקנס בסך 4,000 ₪.**

ה. רע"פ 8344/15 **עלי מחאמיד נ' מדינת ישראל** (8.12.15), המבקש הודה והורשע בעבירת הסעת שוהה בלתי חוקי. בית המשפט גזר עליו **3 חודשי מאסר בפועל והפעלת עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים אשר ירוצו בחפיפה של חודש וחצי, כך שסה"כ ירצה המבקש 7.5 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי והתחייבות.** ערעוריו נדחו.

15. בהתחשב במכלול המפורט לעיל, בהתחשב בכך שמדובר בהסעה במהלך עבודה ולצרכי פרנסה, על ידי נהג מונית שזו פרנסתו, של שישה נוסעים תושבי חוץ, וגם על בסיס הנסיבות המקילות, מצאתי כי מתחם הענישה מחייב מאסר בפועל, ולו בעבודות שרות. **אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר בעבודות שרות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף קנס כספי ועונשים נלווים.**

גזירת עונשו של הנאשם

16. הנאשם בן 54, נשוי ואב לחמישה ילדים, העובד לפרנסתו כנהג מונית.

הנאשם נטל אחריות והודה במעשים, ובכך תרם לחיסכון בזמן ציבורי יקר.

אין לנאשם עבר פלילי.

הנאשם סובל מסכרת מזה שנים, ונוטל תרופות באופן קבוע. בנוסף, מסר כי מאז פרוץ מגפת הקורונה, סובלת משפחתו ממצוקת פרנסה.

הנאשם הביע צער וחרטה בפני שירות המבחן, והשירות התרשם כי הנאשם הפנים את הפסול הטמון במעשיו, כי ההליך המשפטי שהתנהל נגדו הרתיע אותו מפני ביצוע עבירות נוספות, וכי עונש חינוכי יש בו די במקרה זה כדי להקטין סיכון להישנות עבירות. שקלתי את המלצת שירות המבחן להסתפק בשל"צ, ואולם מצאתי כי מתחם הענישה אינו מאפשר קבלת ההמלצה, וכי אין בנתוני הנאשם להצדיק סטייה לקולא מהמתחם שנקבע.

17. חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות, שהוגשה ביום 2.6.22, מצאה את הנאשם מתאים במגבלות לריצוי עונש מאסר באופן זה.

18. מצאתי כי יש להטיל על הנאשם עונש בתחתית מתחם הענישה בהתחשב בנטילת האחריות המלאה, שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, העדר עבר פלילי, הפנמת הפסול שבמעשים, והלקח שהופק. מצאתי הכרח להטיל קנס, אם כי לא גבוה, וזאת תוך התחשבות בקשיים הכלכליים. לצד זאת, הנאשם יתחייב בסכום גבוה, שלא לעבור עבירה מסוג זה בשנים הקרובות. הענישה נחוצה לשם העברת מסר ברור כי הסעת שוהים בלתי חוקיים איננה משתלמת. באשר לרכיב פסילת הרישיון שהתבקש בטיעוני המאשימה, סברתי כי בשל העובדה שהטלת פסילת רישיון תגדע את מטה לחמו של הנאשם - ניתן להסתפק בהטלת פסילה על-תנאי, אשר תרתיע את הנאשם מפני ביצוע מעשים דומים בעתיד.

סוף דבר

19. **לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:**

א. 80 ימים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות במועצה מקומית משהד, וזאת החל מיום 28/8/202.

הנאשם יועסק חמישה ימים בשבוע, לפי טווח השעות המתאפשר בחוק.

הנאשם מוזהר בדבר חובתו לקיים את הוראות הממונה על עבודות השרות והאחראי על מקום העבודה ומובהר לו כי מסגרת עבודות השרות היא מאסר בפועל ולפיכך, הפרה של תנאים אי הגעה לעבודה, הגעה בגילופין או שימוש בסמים וכיוצ"ב הפרעות משמעת עלולה להביא על פי חוק להעברת הריצוי למאסר בפועל בבית הסוהר.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ג. קנס על סך 1,500 ₪ או 6 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 90 יום מהיום.

ד. 6 חודשי פסילת רישיון על-תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ה. הנאשם יתחייב להימנע במהלך תקופה של שלוש שנים מהיום מלעבור על עבירות לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952, ואם יפר ההתחייבות ישלם 6,000 ₪. **אם לא יתחייב יאסר לשבעה ימים נוספים.**

5129371

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג תמוז תשפ"ב, 22 יולי 2022, במעמד הצדדים.